

معناشناسی واژه‌ی «مغفرت» در کلام الهی

سمیه محمدی

طلبه سطح ۴ (دکتری) مرکز تخصصی فاطمه الزهراء علیهاالسلام اصفهان

چکیده

انتقال کلام هدفمند الهی با علوم و فنون متفاوتی در قرآن کریم نمود می‌یابد. یکی از فنون برجسته‌ی ادبی «معناشناسی واژگانی» است. معناشناسی به منزله‌ی ابزاری است که در دریافت فحوای کلام و مقصود گوینده نقش بارزی ایفا می‌کند و از مهم‌ترین دستاوردهای پژوهش‌های زبان‌شناسی نوین است که به بررسی معنا در جریان ساخت جمله و بافت آن می‌پردازد. از آن‌جا که واژگان قرآنی، نقش اصلی را در آیه دارند و معنا را گسترش می‌دهند؛ بررسی این اسلوب ضرورت می‌یابد. پژوهش حاضر باهدف بررسی معناشناسی واژه‌ی «مغفرت» و به روش توصیفی-تحلیلی با رویکرد قرآنی ارائه شده و در انتها بدین نتیجه می‌رسد که مغفرت، عملی است که «الله» به عنوان «مرتبّی» در جهت مستور نمودن ذنوب بندگان و دور نمودن آنان از عذاب و عقاب و لعنت، از روی فضل خود، برای بخشودن بندگان انجام می‌دهد.

واژه‌های کلیدی: قرآن کریم، معناشناسی، مغفرت، عفو، صفح، گناه، عقاب، عذاب

مطالعات ادبیات، عرفان و فلسفه

دوره ۵، شماره ۳، پاییز ۱۳۹۸، صفحات ۳۱-۴۱